

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 226/2014
17.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ј., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката М.Ф. и захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката И.Р., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К 36/12 од 15.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 4507/13 од 17.12.2013. године, у седници већа одржаној 17.04.2014. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.Ј., поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К 36/12 од 15.04.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 4507/13 од 17.12.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву К 36/12 од 15.04.2013. године, између осталих, окривљени Д.Ј. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од седам година у стицају са извршеним кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. и 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од девет година и шест месеци у коју је урачунато време лишења слободе и време проведено у притвору од 26.12.2011. године па до упућивања у установу за издржавање казне, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у наведеној пресуди.

Истом пресудом, према окривљеном Д.Ј., на основу члана 348. став 6. у вези члана 87. КЗ изречена је мера безбедности одузимање ватреног оружја пиштоља марке ... и аутоматског пиштоља марке ... са ознакама као у изреци првостепене пресуде.

Окривљени Д.Ј. обавезан је да солидарно плати трошкове кривичног поступка са окривљеним М.Н. у износу од 94.359,12 динара, те да окривљени Д.Ј. самостално исплати износ од 1.104,09 динара, све у корист буџетских средстава суда, у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећени Н.Т. упућен на грађанску парницу ради остварења имовинско-правног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 4507/13 од 17.12.2013. године одбијене су, као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Ваљеву, окривљеног Д.Ј. и његовог браниоца, окривљеног Н.Т., адвоката С.Ћ. и М.Ф., браниоца окривљеног М.Н., адвоката М.С. и браниоца окривљеног А.Н., адвоката М.Н. и потврђена пресуда Вишег суда у Ваљеву К 36/12 од 15.04.2013. године, те је на основу члана 211. тачка 3. ЗКП-а продужен притвор окривљеном Д.Ј. до даље одлуке суда.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног Д.Ј., адвокат М.Ф., је у смислу члана 483. став 3. ЗКП-а, поднео захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 368. став 1. тачка 8. ЗКП-а која се односи на прекорачење оптужбе, као и због више повреда закона али без означавања конкретних законских одредби - које су повређене према наводима захтева, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак, пред измењеним већем.

Такође, против наведених правноснажних пресуда и бранилац окривљеног И.Р, је поднео захтев за заштиту законитости у смислу одредбе члана 485. став 1. тачка 1. у вези члана 439. тачка 2. ЗКП-а, јер је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, са предлогом да Врховни касациони суд својом одлуком преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног Д.Ј. осудити за извршено кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. КЗ и изрећи му адекватну индивидуалну казну или да исте пресуде укине и предмет врати Вишем суду у Ваљеву на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерака захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног Д.Ј., Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоце окривљеног, у смислу члана 488. став 2. ЗКП-а, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих су захтеви поднети, те је по оцени навода и предлога у захтевима, уз примену члана 604. ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 72 од 28.09.2011. године) у односу на првостепену пресуду, нашао:

Захтеви за заштиту законитости нису основани.

Захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј, адвоката М.Ф., правноснажне пресуде се побијају због повреде одредбе члана 368. став 1. тачка 8.

ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72/2009), члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72/2011), са образложењем да је оптужба прекорачена јер је оптужницом Вишег јавног тужиоца у Ваљеву окривљеном Д.Ј. стављено на терет испаливање више хитаца као и то да је оштећеног Н.Т. рукама и ногама ударао по телу, док је изреком пресуде оглашен кривим због извршења само једне радње, а ударици по телу оштећеног, од стране окривљеног, рукама и ногама су потпуно изостављени из изреке пресуде.

Међутим, Врховни касациони суд ове наводе у захтеву оцењује као неосноване, с`обзиром на то да је окривљени Д.Ј., након извођења доказа на главном претресу, оглашен кривим за, суштински идентичан догађај, при чему је оглашен кривим за мању количину противправних радњи од радњи описаних у оптужници Вишег јавног тужиоца у Ваљеву. Наведеним поступањем за које је суд овлашћен, чињенични опис је прилагођен чињеничном стању утврђеном у доказном поступку без додавања нових чињеница, тако да суд у редовном кривичном поступку није поступао противно одредби члана 351. и члана 368. став 1. тачка 8. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72/2009) односно није поступао противно одредби члана 420. и члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72/2011).

Такође, захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј., адвоката М.Ф. наведене пресуде се побијају и наводима да је читање транскрипта без звучне репродукције снимљених разговора недозвољен доказ, независно од тога да ли окривљени њихов садржај прихвата или не прихвата. Одбрана сматра да сама дикција, начин изговора и тоналитет указују на значење речи, тако да је читањем ових доказа без њихове звучне репродукције повређено начело непосредности у вези извођења доказа.

Врховни касациони суд, ове наводе захтева оцењује као неосноване, јер је суд наведене доказе на главном претресу извео читањем у складу са чланом 336. став 1. ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 72/2009), којим је регулисано упознавање са садржином писмена и исправа и није утврђена изричита обавеза суда за такво поступање, односно вршење тонске репродукције снимљених телефонских разговора. Осим тога, на главном претресу одржаном 15.04.2013. године окривљени Д.Ј. и његов бранилац су се сагласили са читањем наведених доказа, а нису предлагали преслушавање тонских записа телефонских разговора.

Дакле, наведеним поступањем суда у редовном кривичном поступку није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП-а, на коју се овим наводима у захтеву очигледно указује. Ово тим пре, што је транскрипт снимљених телефонских разговора доказ по себи, који је у писаном облику саставни део списка предмета, па суд цени законитост и веродостојност овог доказа по општим процесним правилима. Као што је већ напред наведено одбрана није довела у сумњу законитост и веродостојност овог доказа у редовном кривичном поступку.

У редовном кривичном поступку није учињена ни повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП-а како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката М.Ф.

Првостепени суд је на утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон налазећи да је окривљени Д.Ј. са умишљајем извршио кривично дело разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ.

Према томе, у захтеву браниоца окривљеног адвоката М.Ф. се неосновано наводи да је окривљени Д.Ј. правноснажним пресудама погрешно оглашен кривим и осуђен због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, јер Врховни касациони суд оцењује да се тим наводима, поред наведене повреде закона, доводе у сумњу одлучне чињенице - постојање евентуалног умишљаја, о којима у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП Врховни касациони суд не одлучује у овом поступку.

И захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката И.Р. се правноснажне пресуде побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП-а, али са образложењем да је окривљени Д.Ј. предузетим радњама за које је оглашен кривим извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 2. и 1. КЗ. Одузимањем предметног пиштоља, марке ... од оштећеног Н.Т. окривљени не може прибавити противправну имовинску корист, јер тај пиштољ није имао нити је могао имати било какву имовинску вредност нити за оштећеног нити за окривљеног Д.Ј., пошто нико од грађана овог државног простора не може да стекне власништво над таквим оружјем.

Међутим, овај суд налази да је предметно оружје - пиштољ ... за окривљеног Д.Ј. представљао туђу покретну ствар која, без обзира што је прибављена противправно, тачније употребом силе има тржишну вредност, те да је описано поступање окривљеног Д.Ј. било усмерено ка прибављању противправне имовинске користи. Чланом 112. став 36. КЗ прописано је да је имовинска корист добро сваке врсте, а за окривљеног Д.Ј. је предметно оружје било добро које је, описаним радњама у изреци пресуде, противправно присвојио у намери прибављања имовинске користи.

Чињеница да ли туђа покретна ствар може бити предмет законите куповине и продаје нема никаквог утицаја на питање постојања намере окривљеног да њеним присвајањем прибави противправну имовинску корист. Из наведених разлога Врховни касациони суд је нашао да у редовном кривичном поступку нису учињене повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП-а, на начин како је то неосновано наведено у захтеву браниоца окривљеног, адвоката И.Р.

Осим наведеног, правноснажне пресуде се захтевом браниоца окривљеног адвоката М.Ф., побијају и наводима да је изрека пресуде потпуно неразумљива, те да су изрека пресуде и образложење у директној супротности, међутим, како

чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а, као разлог за изјављивање овог ванредног правног лека од стране окривљеног, преко браниоца, није предвиђена повреда одредбе члана 438. став 1. тачка 11. ЗКП-а, то ове наводе Врховни касациони суд није разматрао.

Такође, наводима у захтеву браниоца окривљеног адвоката М.Ф. да се из исказа свих окривљених, сем Т. јасно може закључити да је окривљени Д.Ј. извукао пиштољ и задао ударце оштећеном, те кад је овај посегао за ... се оспорава правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања у смислу члана 440. ЗКП-а што чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а није предвиђено као разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, па Врховни касациони суд о овим наводима није одлучивао.

Бранилац окривљеног Д.Ј., адвокат М.Ф. наводима у захтеву да је другостепена одлука донета пред крњим већем које није било прописно састављено, суштински исту оспорава због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3. ЗКП-а - која повреда чланом 485. став 4. у вези става 1. ЗКП-а није прописана као разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца.

Оценивши, из изнетих разлога, да су захтеви за заштиту законитости оба браниоца окривљеног Д.Ј., неосновани, Врховни касациони суд је, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**